

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9Co/115/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8516202524
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 09. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Jusková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2017:8516202524.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Juskovej a členiek senátu JUDr. Gabriely Klenkovej, PhD. a JUDr. Jany Burešovej v spore žalobcu BL Telecom collection, s.r.o., so sídlom Šoltésovej 14, Bratislava, IČO: 47 150 513, zastúpeného SOUKENÍK-ŠTRPKA, s.r.o., so sídlom Šoltésovej 14, Bratislava, IČO: 36 862 711, proti žalovanému P. Q., J.. XX.XX.XXXX, G. XXX XX Z. XXX, občan SR, za účasti Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, IČO: 42 362 962, so sídlom Šafárikovo námestie 7, Bratislava, právne zast. JUDr. Patrikom Podhorským, advokátom so sídlom Zámocká 36, Bratislava, v konaní o zaplatenie 677,68 eur s príslušenstvom., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa č. k. 4C/83/2016 zo dňa 02.05.2017 taktó

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok v napadnutom výroku, t.j. vo výroku o povinnosti žalobcu nahradiť združeniu Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, IČO: 42 362 962, so sídlom Šafárikovo námestie 7 trovy konania v rozsahu 22,7 %.

Priznáva združeniu Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, IČO: 42 362 962, so sídlom Šafárikovo námestie 7, náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Stará Ľubovňa (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 677,68 eur s 9,5% úrokom z omeškania zo sumy 14,80 eur od 18.8.2011 do zaplatenia, s 9,5% úrokom z omeškania zo sumy 122,40 eur od 1.9.2011 do zaplatenia, s 9,5% úrokom z omeškania zo sumy 158,40 eur od 15.9.2011 do zaplatenia a s 9,5% úrokom z omeškania zo sumy 382,80 eur od 18.9.2011 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku, žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal a žalobcovi uložil povinnosť uhradiť občianskemu združeniu Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, Šafárikovo námestie 7, 811 02 Bratislava trovy konania v rozsahu 22,7%.

V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca podal na tunajší súd proti žalovanému žalobu na zaplatenie sumy 1753,31 eur s príslušenstvom z dôvodu neuhradeného hovorného a zmluvnej pokuty na základe zmluvy o pripojení a dodatku k nej uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným. Do predmetného konania dňa 9.9.2014 vstúpil vedľajší účastník Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov (ďalej len združenie). Jeho vstup bol pripustený aj uznesením súdu zo dňa 27.4.2016 /č.l. 50/, potvrdený uznesením KS Prešov 3Co/123/2016 dňa 23.6.2016. Prípisom zo dňa 19.10.2016 mu súd doručil oznámenie o účinnosti Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), v zmysle ktorého prestal byť vedľajším účastníkom na podporu žalovaného. Tohto môže ďalej zastupovať na základe plnej moci udelennej žalovaným, resp. môže byť pribratý do konania ako osobitný subjekt, ak s tým strana na ochranu práv ktorej má vystupovať súhlasí, avšak osobitný subjekt sa nemôže dať zastúpiť advokátom /§ 89 ods. 1 CSP/. Takáto plná moc nebola súdu doručená.

Na základe čiastočného späťvzatia žaloby súd uznesením č.k. 4C/154/2014 zo dňa 2.5.2016 zastavil konanie v časti týkajúcej sa zaplatenia sumy 1075,63 eur t.j. zmluvných pokút a v prevyšujúcej časti vylúčil vec na samostatné konanie.

Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že právny predchodca žalobcu si svoju povinnosť splnil a dohodnuté služby žalovanému poskytol, a žalovaný si svoju povinnosť zaplatiť cenu za poskytnuté mobilné hlasové služby v dohodnutej lehote splatnosti nesplnil. Vzhľadom na uvedené skutočnosti a citované zákonné a zmluvné ustanovenia súd návrhu v časti hovorného vyhovel a rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP. Celkový úspech žalovaného predstavuje 22,7%. Žalovanému ale žiadne trovy nevznikli, súd preto o trovách konania rozhodol v zmysle § 255 ods. 2 CSP tak, ako vyplýva z výrokovej časti rozsudku. Trovy priznal občianskemu združeniu vystupujúcemu na ochranu práv žalovaného do 30.6.2016 v rozsahu 22,7 %, ktoré mu je povinný uhradiť žalobca. O výške týchto trov bude rozhodnuté vyšším súdnym úradníkom súdu po právoplatnosti tohto rozsudku v zmysle ust. Civilného sporového poriadku./CSP/

2. V zákonom stanovenej lehote podal proti rozsudku, v rozsahu priznaných trov združeniu, odvolanie žalobca dôvodiac ust. § 365 ods. 1 písm. h) Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“).

V odvolaní namietal najmä absenciu súhlasu strany, na ktorej má združenie vystupovať. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/188/2012 zo dňa 05.02.2013. Zdôraznil, že CSP neobsahuje také prechodné ustanovenie, z ktorého by vyplývalo, že intervenient má nárok na náhradu trov právneho zastúpenia do 30.06.2016. Vzhľadom na uvedené odvolateľ navrhuje, aby odvolací súd odvolaniu žalobcu vyhovel a zrušil napadnuté rozhodnutie v časti trov priznaných vedľajšiemu účastníkovi. Záverom žalobca poukázal na neúčelnosť trov právneho zastúpenia združenia. Na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd rozsudok v napadnutom rozsahu zmenil a združeniu náhradu trov konania nepriznal.

3. Združenie ani žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadrili.

4. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“), príslušný na rozhodnutie odvolaní (§ 34 CSP), vzhľadom na včas podané odvolanie, preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, ako aj konanie mu predchádzajúce, v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je neopodstatnené.

5. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

6. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením, to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II.ÚS 78/05).

7. Čo sa týka námietky žalobcu, že súd prvej inštancie rozsudok v jeho napadnutom výroku, nesprávne právne posúdil, je potrebné uviesť, že nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 27. júla 2011, sp. zn. 7 Cdo 7/2010).

8. Žalobca v odvolaní v prvom rade poukazuje na absenciu súhlasu tej strany sporu, na ktorej ochranu združenie v konaní vystupuje, resp. vystupovalo do 30.06.2016, a teda na skutočnosť, že postavenie intervenienta nevzniklo od počiatku.

Otázka účinnosti vstupu združenia do konania a s tým súvisiaci súhlas dotknutej strany sporu už bola v tomto konaní právoplatne vyriešená, a to uznesením súdu prvej inštancie č.k. 4C/154/2014 - 50 zo dňa 27.04.2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/123/2016 - 61 zo dňa 23.06.2016, ktorým bol pripustený vstup združenia do konania.

Odvolačie námietky žalobcu nie sú dôvodné ani vo vzťahu k rozhodnutiu NS SR 3Cdo/188/2012 zo dňa 05. 02. 2013. Odvolací súd nijako nepopiera, že je vylúčené, aby vedľajší účastník v konaní pôsobil napriek nesúhlasu ním podporovaného hlavného účastníka, avšak v predmetnom konaní nesúhlas hlavného účastníka vyslovený nebol. „Nevyslovenie súhlasu so vstupom vedľajšieho účastníka do konania nie je možné považovať za nesúhlas účastníka konania so vstupom“ (porov. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej vo veci 6Cdo 323/2013).

9. Pokiaľ ide o posúdenie otázky náhrady trov konania subjektu, ktorý do konania vstúpil ako vedľajší účastník do 30.06.2016 v rozhodovaní po 01.07.2016, je potrebné zohľadniť procesnú právnu úpravu účinnú do 30.06.2016, t.j. Občiansky súdny poriadok, keďže v zmysle § 470 ods. 2 CSP právne účinky úkonov, ku ktorým došlo pred nadobudnutím účinnosti Civilného sporového poriadku zostávajú zachované. S ohľadom na potrebu rešpektovania zásady právnej istoty teda zostáva zachované právo takého subjektu, ktorý do konania vstúpil pred 01.07.2016 zákonným spôsobom upraveným v ust. § 93 ods. 2 a 3 O.s.p., na náhradu trov konania.

10. Podľa § 93 ods. 2, 3, 4 Občianskeho súdneho poriadku účinného do 31.12.2014 (ďalej len „O.s.p.“), ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

Do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vedľajšieho účasti súd rozhodne len na návrh.

V konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

Podľa § 24 O.s.p., účastník sa môže dať v konaní zastupovať zástupcom, ktorého si zvolí. Ak nejde o zastupovanie podľa § 26, môže si účastník zvoliť za zástupcu len fyzickú osobu. V tej istej veci môže mať účastník súčasne len jedného zvoleného zástupcu; to neplatí, ak ide o zastúpenie podľa § 25.

Podľa § 137 ods. 1 O.s.p., trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

11. Združenie vstúpilo do konania dňa 09.09.2014. Z obsahu spisu vyplýva, že sa k žalobe kvalifikovane vyjadrilo po tom, čo mu bola doručená žaloba spolu s prílohami.

Do konania vstúpilo s cieľom zbavenia spotrebiteľa nepriaznivých dôsledkov vyplývajúcich zo zmluvného vzťahu, do ktorého žalovaná ako spotrebiteľka vstúpila so žalobcom.

Zákonodarca v § 137 O.s.p. explicitne u právnických osôb zaoberajúcich sa kolektívnou ochranou práv zvýraznil v rámci indikatívneho výpočtu trov konania aj výdavky takejto osoby. Podľa dôvodovej správy k tomuto zákonnému ustanoveniu „navrhovaná právna úprava bude dopadať aj na ďalšie právnické osoby, ktoré sú v súlade s právnymi aktmi Európskej únie aktívne legitimované na kolektívnu ochranu zákonom chránených záujmov, napríklad vo sfére ochrany pred diskrimináciou alebo vo sfére kolektívnej ochrany práv spotrebiteľa. V týchto prípadoch budú osobitnými predpismi najmä zákon č. 365/2004 Z. z. o rovnakom zaobchádzaní v niektorých oblastiach a o ochrane pred diskrimináciou a o zmene a o doplnení niektorých zákonov (antidiskriminačný zákon), zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a zákon č. 82/2005 Z. z. o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní. Navrhovaná právna úprava bude predstavovať aj výrazný príspevok ku kolektívnej ochrane práv osôb“.

Z judikatúry Súdného dvora Európskej únie taktiež nevyplýva žiadny dôvod, pre ktorý by nemala byť poskytnutá právna ochrana aj právnickej osobe. Zásada účinnej súdnej ochrany ako je stanovená v čl. 47 Charty základných práv Európskej únie sa má vykladať v tom zmysle, že nie je vylúčené, aby sa jej dovoľovali právnické osoby a pomoc poskytnutá na základe tejto zásady môže zahŕňať najmä oslobodenie od platenia trov konania alebo zastupovanie advokátom (z rozsudku Súdného dvora Európskej únie C-279/09). Nie je preto dôvod na výnimku v prípade subjektu, ktorý v rozhodnom čase vstúpil relevantne do konania ako vedľajší účastník na náhradu trov konania.

12. Námietky žalobcu smerujúce k tomu, že nebolo účelným, aby sa združenie dalo zastúpiť právnym zástupcom, neboli opodstatnené, združenie svojou argumentáciou iniciovalo a podporilo ochranu žalovaného. Pokiaľ preto súd prvej inštancie uložil žalobcovi zaplatiť združeniu náhradu trov, ktoré mu

s konaním vznikli, jeho rozhodnutie je správne a odvolací súd preto napadnutý rozsudok vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu medzi žalobcom a združením ako vecne správny postupom podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

13. Záverom odvolací súd dáva do pozornosti rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/181/2015 zo dňa 22.11.2016, podľa ktorého: „Aj oznámenie určitého subjektu, že vstupuje do konania ako vedľajší účastník na žalujúcej alebo žalovanej strane, je totiž procesným úkonom, ktorého účinky - vznik vedľajšieho účastníctva - zostávajú v zmysle § 470 ods. 2 veta prvá C. s. p. zachované. Iný výklad, podľa ktorého vedľajšie účastníctvo takéhoto subjektu účinnosťou C. s. p. bez ďalšieho zaniklo, by odporoval ústavným zásadám ochrany nadobudnutých práv a ochrany legitímneho očakávania, vyplývajúcim z princípu právnej istoty ako jedného zo základných princíпов právneho štátu“.

14. Judikatúra súdov, vrátane Európskeho súdu pre ľudské práva nevyžaduje, aby na každý argument strany (účastníka) bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia (porov. rozsudok Georgiadis proti Grécku z 29. mája 1997, sťažnosť č. 21522/93, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1997-III; rozsudok Higginsová a ďalší proti Francúzsku z 19. februára 1998, sťažnosť č. 20124/92, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1998-I; uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 23. júna 2004 sp. zn. III. ÚS 209/04). Odvolací súd so zreteľom na vyššie uvedené má za to, že uznesenie súdu prvej inštancie zodpovedá kritériám daným v ustanovení § 220 ods. 2 CSP. Z rovnakých dôvodov nepovažoval za potrebné zaoberať sa ostatnými odvolacími námietkami žalobcu, ktoré nemohli spôsobiť zmenu právneho posúdenia veci.

15. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd na základe § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 podľa § 255 ods. 1 CSP. Združenie bolo v odvolacom konaní plne úspešné, odvolací súd mu preto priznal voči žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. Ich kvantifikáciu zrealizuje súd prvej inštancie podľa § 262 ods. 2 CSP.

Existencia dôvodov pre výnimočné nepriznanie náhrady trov odvolacieho konania nebola tvrdená a v zmysle § 257 CSP zo spisu ani nevyplývala.

16. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 Zákona č. 757/2004 Z. z.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.